

Sygn. akt IV U 262/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 sierpnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dorota Załęska

Protokolant: st. sek. sąd. Beata Krysiak

po rozpoznaniu na rozprawie

w dniu 12 sierpnia 2014 roku w Sieradzu

odwołania M. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł.

z dnia 19.03.2014r., Nr (...)

w sprawie M. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł.

o świadczenie przedemerytalne

- 1. zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje M. K. prawo do świadczenia przedemerytalnego od 27 lutego 2014 roku,**
- 2. ustala, że organ rentowy ponosi odpowiedzialność za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.**

Sygn. akt IV U 262/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19.03.2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. odmówił M. K. prawa do świadczenia przedemerytalnego, z uwagi na niespełnienie warunku rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu ustawy z dnia 20.04.2004r. o promocji zatrudnienia (...), argumentując, że umowa o pracę nie została rozwiązana z przyczyn związanych z likwidacją stanowiska pracy.

W dniu 28.03.2014r. M. K. złożyła odwołanie wnosząc o przyznanie prawa do przedmiotowego świadczenia, z uwagi na spełnienie ustawowych przesłanek.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o oddalenie odwołania, argumentując z kolei brakiem przesłanki zatrudnienia przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

M. K. urodziła się (...).

W okresie od 02.11.2006 – 31.12.2012, 01.01.2013 – 31.03.2013, 01.05.2013 – 31.08.2013, była zatrudniona w (...) Spółdzielni (...)w B.. Stosunek pracy ustał w wyniku likwidacji (...), na podstawie art. 36⁽¹⁾ Kodeksu Pracy (**świadcstwa pracy k. 4, 5, 5/akta ZUS**).

Na dzień 26.02.2014r. M. K. posiadała status osoby bezrobotnej, a 6 miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych upłynął z dniem 19.02.2014r. W w/w okresie wnioskodawczyni nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny podjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20.04.2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (**pismo PUP k. 6, 10/akta ZUS**).

W dniu 26.02.2014r., M. K. złożyła w ZUS wniosek o świadczenie przedemerytalne (**wniosek k. 1/akta ZUS**).

Po jego rozpoznaniu uwzględniono 34 lata, 11 miesięcy i 30 dni okresów składkowo - nieskładkowych (**dane o okresach stażowych k. 15/akta ZUS**).

Decyzją z dnia 19.03.2014r., odmówiono M. K. prawa do świadczenia przedemerytalnego (**decyzja k. 16/akta ZUS**).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w postępowaniu przed organem rentowym, który nie był sporny.

Sąd Okręgowy zważył:

Odwołanie M. K. jest zasadne, a spór dotyczył prawa.

Zgodnie z przepisem art. 2 ust. 1 pkt 2, ustawy z dnia 30.04.2004r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. Nr 120, poz. 1252 ze zm.), prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2013, poz. 674 ze zm.), zwanej dalej „ustawą o promocji zatrudnienia”, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 55 lat – kobieta oraz 60 lat – mężczyzna oraz posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 30 lat dla kobiet i 35 lat dla mężczyzn.

Za okres uprawniający do emerytury, o którym mowa w ust. 1, uważa się okres ustalony zgodnie z przepisami art. 5-9, art. 10 ust. 1 oraz art. 11 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353, Nr 64, poz. 593 i Nr 99, poz. 1001), zwanej dalej "ustawą o emeryturach i rentach z FUS" (art. 2 ust. 2 cyt. ustawy).

W myśl art. 2 ust. 3 cyt. ustawy, świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;

2)w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;

3) złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Jak wynika z przepisu art. 2 ust. 1 pkt 29 b ustawy z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2013, poz. 674), ilekroć w ustawie jest mowa o przyczynach dotyczących zakładu pracy - oznacza to rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego z powodu ogłoszenia upadłości pracodawcy, jego likwidacji lub likwidacji stanowiska pracy z przyczyn ekonomicznych, organizacyjnych, produkcyjnych albo technologicznych.

Zaskarżoną decyzją organ rentowy odmówił M. K. prawa do świadczenia przedemerytalnego z uwagi na niespełnienie warunku rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia. W odpowiedzi na odwołanie na tę argumentację już nie powoływano się, a podnoszono z kolei niespełnienie przez stronę przesłanki

6 miesięcznego zatrudnienia do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy.

W ocenie Sądu stanowisko ZUS wyrażone w zaskarżonej decyzji, jak i wynikające z odpowiedzi na odwołanie jest całkowicie bezzasadne i wynika z błędnej wykładni przepisów.

Jak wynika z treści świadectw pracy z dnia 02.04.2013r., 02.09.2013r., dotyczących zatrudnienia wnioskodawczyni w (...) w B., rozwiązanie stosunku pracy nastąpiło z powodu likwidacji pracodawcy, z zastosowaniem skróconego okresu wypowiedzenia umowy o pracę, na podstawie art. 36¹ k.p. Oznacza to, że rozwiązanie stosunku pracy nastąpiło z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu cyt. wyżej art. 2 ust. 1 pkt 29 b ustawy z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2013, poz. 674 ze zm.).

Z kolei powoływane przez ZUS niespełnienie przesłanki

6 miesięcznego zatrudnienia do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w ocenie Sądu jest także wyrazem niewłaściwej wykładni - przepisu art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych.

W ocenie Sądu z treści cyt. przepisu wynika, że co najmniej 6 miesięczny okres zatrudnienia musi przebiegać u pracodawcy, z którym nastąpiło rozwiązanie stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy. Nie oznacza to automatycznie, że ostatni stosunek pracy łączący pracownika z tym pracodawcą ma trwać co najmniej 6 miesięcy. Zwrot „w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy” odnosi się do tego zakładu pracy, z którym nastąpiło rozwiązanie stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy. Nie oznacza to, że okresów zatrudnienia, który zakończył się rozwiązaniem stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy nie można łączyć z wcześniejszym okresem zatrudnienia u tego samego pracodawcy i że chodzi tu wyłącznie o zatrudnienie ciągle. Podkreślić należy, że prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która ma odpowiednio długi staż ubezpieczeniowy i traci pracę z przyczyn dotyczących zakładu pracy. W rezultacie należy interpretować, że okres 6 miesięcznego zatrudnienia o jakim mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy dotyczy zatrudnienia w tym zakładzie pracy, w którym rozwiązanie stosunku pracy nastąpiło z przyczyn dotyczących zakładu pracy (por. także wyroki SA w Białymstoku z dnia 19.11.2013r., III AUa 1626/13, SA w Lublinie z dnia 25.09.2013r., III AUa 775/13). W przypadku wnioskodawczyni ów warunek jest spełniony w ten sposób, że w tym samym zakładzie pracy ((...) w B.) wykonywała ona pracę przez okres ponad 6 miesięcy, tj. od: 01.01.2013 – 31.03.2013, 01.05.2013 – 31.08.2013.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴§2 kpc, zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał M. K. prawo do świadczenia przedemerytalnego od 27 lutego 2014r., tj. od następnego dnia po dniu złożenia wniosku - art. 7 ust. 1 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych (pkt 1 wyroku).

Zgodnie art.118 ust. 1a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.), stosowanym odpowiednio zgodnie z treścią art. 11 pkt 1 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych, Sąd był zobowiązany, przyznając odwołującej prawo do świadczenia przedemerytalnego, do zamieszczenia z urzędu w sentencji wyroku rozstrzygnięcia w przedmiocie odpowiedzialności organu rentowego odnośnie do nieustalenia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

W wyroku z 25 stycznia 2005r., I UK 159/04 Sąd Najwyższy wyraził pogląd, że wydanie przez organ rentowy niezgodnej z prawem decyzji odmawiającej wypłaty świadczenia w sytuacji, gdy było możliwe wydanie decyzji zgodnej z prawem oznacza, że opóźnienie w spełnieniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które organ rentowy ponosi odpowiedzialność, choćby nie można było mu zarzucić niestaranności w wykładni i zastosowaniu prawa (podobnie S.N. w wyroku z 7.02.2006r., I UK 195.1/05, w uchwale z 24.03.2011r. I UZP 2/11).

W ocenie Sądu Okręgowego w przedmiotowej sprawie są podstawy do obciążenia ZUS odpowiedzialnością za nieustalenie okoliczności niezbędnych do wydania decyzji o przyznaniu odwołującej prawa do świadczenia przedemerytalnego. ZUS dysponował bowiem wszystkimi, niezbędnymi dokumentami , a tylko błędna wykładnia przepisów prawa doprowadziła do wydania błędnej decyzji.

Z tych względów orzeczono jak w pkt 2 wyroku.